

Selskabet holder sig som konservativt, ikke attraoer Noget, saalange er Statsmagtens Indflydelse ikke betydelig; det er egentlig først, naar Selskabet ønsker Noget, en Forandring i det Bestaaende, noget Nyt, at Statsmagtens Indflydelse bliver betydelig, og jeg tror altsaa, at man let kan gjøre sig for store Forestillinger om, i hvilken Grad Statsmagten ved at tynge paa Selskabet kan drive Aktionærernes Udbytte ned under det Beløb, som de gennemsnitlig have haft i de sidste 10 Aar, og som man ogsaa kan antage vil vedblive at holde sig. Det ærede Medlem for Veile Ants 2den Valgkreds udtalte, at Forretningen efter hans Mening var fordelagtig for Aktionærerne; men, saavidt jeg forstod, var det ærede Medlem ikke ganske overbevist om, at Forretningen ogsaa vilde være fordelagtig for Staten, rent finansielt taget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at man ikke kan slutte ubetinget fra den stærke Stigning i Kursen paa de sjællandske Jernbaneaktier, siden disse Forhandlinger bleve bekendte, til, at det Forslag, der af Regjeringen er gjort Aktionærerne og Repræsentationen, er for høit, thi man maa jo vel erindre, at der jo blandt Aktionærerne gjør sig en dobbelt Interesse gjældende. En Del af Aktionærerne se naturligvis kun paa, om de igjennem en saadan Forretning kunne forsøge deres Kapital, og det vil jo unegtelig være Tilfældet, naar Aktiernes Pris gaar i Veiret som Følge af den foreslaede Forretning, men en anden Del af Aktionærerne ser jo utvivlsomt lige saameget, ja mere paa det aarlige Udbytte, hvori der vil være et ligefremt Tab. En Aktie i det sjællandske Jernbaneselskab paa 400 Kr. giver jo i dette Dieblis den Vedkommende en i alt Fald af ham sikker paaregnet Indtægt af 24 Kr., medens han, efterat Ombytningen har fundet Sted, kun faaer en Indtægt af 20 Kr. Altsaa de Aktionærer, der lægge mere Vægt paa det aarlige Udbytte uden Hensyn til, at en Del af Kapitalen om 20 Aar vil være tabt, hvad der jo selvfølgelig vil være Tilfældet ved Indløsning til pari af en Aktie, der har kostet mere end 100, ville jo være imod Forretningen, og de, der se paa Forholdet med Kapitaludbinding for Die, gjøre ikke Forretningen, uden at der er forbundet nogen Fordel dermed. Derksom altsaa Kursen paa de sjællandske Jernbaneaktier havde holdt sig uforandret, efter at dette Tilbud fra Regjeringen var fremkommet, vilde jeg have anset det for et fuldkommen sikkert Tegns paa, at Aktionærerne paa Generalforsamlingen vilde have forkastet Tilbudet. Naar Budet ikke var saaledes, at Forventningen om dets Vedtagelse vilde reise Kursen paa Aktierne, vilde det være for lavt til, at Aktionærernes Tilslutning dertil paa nogen Maade kunde ventes. — Vil man undersøge Forretningen fra et andet Standpunkt og spørge om, hvorledes det vil stille sig for Staten med Hensyn til dets aarlige Budget, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valg-

kreds (Wille) allerede gjort opmærksom paa, at man — forudsat, at Banen giver det samme Overflud som hidtil — jo for det Første for Statskassen aarlig indvinder Forfjellen mellem de 6 pSt. Udbytte, der hidtil har været givet, og de 4 pSt. af 125 Kr., som man for Fremtiden kommer til at svare, men at man for det Andet indvinder de 10 pSt., der hidtil have været henlagte til Reserverfonden, det maa dog tages med nogen Begrænsning, altsaa rettere de 10 pSt. med Fra drag af det, som Selskabet hidtil i Gjennemsnit — med Indenrigsministerens Samtykke — har anvendt til Grundsforbedringer paa Banen, og endelig for det Tredie, at man ogsaa indvinder Renten af Reserverfonden. Men selv om den aarlige Binding for Statskassen ikke skulde naae det Beløb, som det ærede Medlem angav, ca. 6 pSt., vil det i alt Fald være et meget betydeligt Beløb, som vil vindes, og som forekommer mig noget vilde kunne berolige den Ungstelse, der er kommen delvis til Orde, for at man ved Medfættelse af Taxterne, Forandringer i Driftsplanen osv. skulde sætte Noget til paa det Nettoudbytte, som Selskabet selv hidtil har kunnet udbetale. For mig har dette i og for sig slet ikke noget Ungstende, om Udbyttet af Driften af de sjællandske Baner skulde blive noget mindre under Statens Drift, end det hidtil har været under Selskabets Drift, idet jeg holder mig fuldt overbevist om, at Befolkningen vil faae fuldstændigt Vederlag for, hvad Statskassen derved taber, ja vil faae langt Mere i indirekte Udbytte end det, Statskassen taber. Altsaa for mig har Tanken om et noget formindsket Udbytte af de sjællandske Baner slet ikke noget Afstrækkende. Jeg har kun troet, at for ærede Medlemmer, for hvem dette maatte være Tilfældet, vilde det Plus af 6 pSt., som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds angav, at Staten vilde kunne indvinde aarlig udover, hvad den skulde svare i Rente af sin Indløsningssum, være beroligende. Heller ikke har det for mig noget Afstrækkende, at man ved at have erhvervet de sjællandske Baner kunde komme til at staa nær ved Udvidelsen af det sjællandske Jernbanenet og nødvendige Forbedringer, være sig enten paa Hovedbanegaarden eller Havnesporet, eller hvor det skulde være, idet jeg paa den anden Side der vilde trøste mig for Kapitalandvælsen ganske paa samme Maade, som naar der ellers har været Tale om at anvende store Kapitaler paa Jernbaneanlæg i andre Provinser, nemlig ved den Betragtning, at Fordelen for Landet, naar Kapitalen ellers er fornuftig anlagt, vilde mere end dække det mulige Rentetab af Kapitalen. Uden at denne Betragtning var trængt igjennem baade hos Regjeringen og hos Repræsentationen, vare vi i dette Dieblis endnu neppe komne til at bygge Statsbaner hverken paa Fyn eller i Sjælland, thi, som Helhed betragtet, forrenter dette Jernbanenet sig langtfra endnu med 4 pSt. Om end enkelte Stykker af